

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců JUDr. Jarmily Dáskové a Mgr. Petra Sedláka, v právní věci žalobce **SAZKA sázková kancelář, a.s.**, se sídlem K Žižkovu 851, Praha 9, proti žalovanému **Magistrátu města Brna, odboru rozpočtu a financování**, se sídlem Brno, Malinovského nám. 3, o žalobách proti rozhodnutím žalovaného ze dne 16.5.2012, č.j. MMB/0168132/2012, č.j. MMB/0168133/2012, č.j. MMB/0167663/2012,

t a k t o :

- I. Věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp.zn. 31Af 107/2012, sp.zn. 31Af 108/2012 a sp.zn. 31Af 109/2012 **se spojují** ke společnému řízení a budou nadále vedený pod sp.zn. 31Af 107/2012.
- II. Rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru rozpočtu a financování, ze dne 16.5.2012, č.j. MMB/0168132/2012, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- III. Rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru rozpočtu a financování, ze dne 16.5.2012, č.j. MMB/0168133/2012, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- IV. Rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru rozpočtu a financování, ze dne 16.5.2012, č.j. MMB/0167663/2012, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- V. Žalovaný **je povinen** nahradit žalobci náklady řízení ve výši 9.000,- Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobami včas podanými u Krajského soudu v Brně se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 16.5.2012, č.j. MMB/0168132/2012, č.j. MMB/0168133/2012, č.j. MMB/0167663/2012, kterými bylo rozhodnuto o jeho odvolání proti platebním výměrům o vyměření místních poplatků za provozování lokálních sázkových systémů povolených Ministerstvem financí podle zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění účinném do 31.12.2011. V obsahově shodných žalobách vytkl žalovanému porušení procesních i hmotněprávních předpisů, podle nichž bylo v řízení postupováno. Mimo jiné vytkl žalovanému, že nereagoval na jeho odvolací námitky, kdy již v odvolání poukazoval na závažné vady platebních výměrů, přičemž sám žalovaný se při svém rozhodování dopustil závažných pochybení. Žalobce se v odvolání důrazně vymezoval proti závěrům, že předmětem poplatku je v daném případě centrální loterní systém, na což odvolací orgán nereagoval. Tato okolnost je zřejmě příčinnou proč byl žalobci uložen třikrát vyšší místní poplatek, neboť žalovaný patrně považoval jednotlivá herní místa za interaktivní terminály. Navíc správní orgán vytváří dojem, že ke zvýšení poplatku dospěl v součinnosti se žalobcem, který však naopak vůbec neměl možnost na tuto skutečnost reagovat. Vycházel-li žalovaný z kopie rozhodnutí Ministerstva financí, pak je z ní zřejmé, že výrok dochází ke zrušení povolení jednoho ze zařízení (v.č. MSMP006), specifikace s více čísly 01, 02, 03 za pomlčkami absentuje, a z čeho žalovaný dovodil existenci čtyř zařízení, zůstává žalobci záhadou. Při změně prvoinstančního rozhodnutí nedošlo ani k opravě nesprávného názvu a sídla adresáta, takže je sporné vůči komu byl platební výměr vlastně vydán, když rozhodnutí prvního a druhého stupně jsou nyní určeny jiným adresátům. Dále žalobce rozvedl hmotněprávní námitky a rozporoval aplikaci v řízení uplatňovaných zákonů.

Žalovaný ve svém vyjádření, rovněž obsahově totožném, s odkazem na odůvodnění žalobami napadených rozhodnutí, navrhl zamítnutí žalob s tím, že jeho rozhodnutí netrpí nezákonností a navrhl soudu spojení věcí ke společnému řízení, když platební výměry, odvolání, žalobami napadená rozhodnutí, jakož i žaloby, mají prakticky stejný obsah, jedná se o skutkově obdobná a právně identická správní rozhodnutí, která se liší pouze v období, za které byl místní poplatek vyměřován.

V replice pak žalobce setrval na důvodech uvedených v žalobách s tím, že argumenty o protiústavnosti aplikovaného zákona jsou vzhledem k rozhodnutí Ústavního soudu o této otázce již neopodstatněné, což ale neubírá na relevanci ostatních námitek.

Vzájemná podání účastníci obdrželi a jejich obsah je jim znám.

Krajský soud nejprve na návrh žalovaného rozhodl o spojení věcí ke společnému projednání a rozhodnutí, zejména po zjištění, že všechna napadená rozhodnutí byla vydána v jednom řízení, soudu byl předložen jeden správní spis, jehož obsahem jsou mimo jiné tři ve věci vydané platební výměry následně napadené odvoláním žalobce, o nichž žalovaný rozhodoval rovněž v jednom správním řízení, završeném vydáním žalobami napadených rozhodnutí.

Poté krajský soud přezkoumal žalobami napadená rozhodnutí, jakož i řízení předcházející jejich vydání, shledal, že žaloby byly podány důvodně a rozhodl o nich, aniž nařizoval jednání, při splnění podmínek vyplývajících z ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., poté, kdy účastníci řízení s takovým postupem vyslovili souhlas, resp. jej sami navrhli.

Předmětem přezkumné činnosti soudu v dané věci je rozhodnutí žalovaného ze dne 16.5.2012, č.j. MMB/0168132/2012, č.j. MMB/0168133/2012, č.j. MMB/0167663/2012, kterými bylo rozhodnuto o odvolání žalobce proti platebním výměrům prvostupňového správce poplatku, Úřadu městské části města Brna, Brno – sever, jimiž byly žalobci vyměřeny místní poplatky za provozovaný výherní hrací přístroj nebo jiné technické herní zařízení povolené Ministerstvem financí podle jiného právního předpisu, všechny ze dne 14.2.2012.

Žalobce v podaných žalobách vznesl mimo jiné námitku, že jeho odvolání žalovaný řádně neprojednal, nereagoval na jeho odvolací důvody, přičemž při rozhodování o jeho odvolání se sám následně dopustil závažných pochybení.

Takto uplatněným žalobním námitkám, konkrétně dále blíže vyargumentovaným a podpořeným i konkrétními citacemi z odůvodnění prvostupňových správních rozhodnutí, jakož i rozhodnutí žalovaného, soud plně přisvědčil.

Z obsahu správního spisu, (který je vybaven spisovým přehledem, a na jednotlivých založených písemnostech jsou uvedena čísla listů), vyplývá následující: na čl. 1 spisu je založeno „Splnění ohlášení s výhradou“ ze dne 23.9.2010, kterým Obchodní společnost Sázková kancelář, a.s., se sídlem v Uherském Hradišti, Jaktáře čp. 1475, IČ: 26493993, zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Brně, oddíl B, vložka 5999, uvedla, že dne 13.7.2010 podala žádost o spolupráci, ve které konstatuje právní nejistotu ohledně existence či neexistence poplatkové povinnosti podle Obecně závazné vyhlášky zavádějící na území města Brna místní poplatek za provozovaný výherní hrací přístroj nebo jiné technické herní zařízení, s tím, že na obsah této žádosti odkazuje a na argumentech v ní uvedených setrvává. Na čl. 2, 2A, 2B je založena výzva k prokázání skutečností ze dne 14.7.2011, jímž byl označený poplatník vyzván, aby ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení této výzvy prokázal skutečnosti potřebné pro správné stanovení místního poplatku za provozované elektronicky nebo elektronickomechanicky řízené výherní hrací přístroje nebo podobná zařízení k provozování sázkových her v období od 1.10.2008 do 31.12.2008, v období od 1.1.2009 do 31.12.2009 a v období od 1.1.2010 do 30.6.2010 v provozovnách na území městské části Brno – sever. Na tuto výzvu reagoval adresát vyjádřením ze dne 21.7.2011 (čl. 3), v němž se uvádí, že v žádné ze tří jemu zaslaných výzev není nikterak specifikováno ohledně kterých provozovaných zařízení mají být skutečnosti prokazovány a ani nebylo upřesněno co vlastně má být prokazováno. Jestliže šlo o výzvu k prokázání skutečností podle § 92 odst. 4 daňového řádu, správce daně daňovému subjektu ukládá povinnost prokázat skutečnosti jím v daňovém přiznání tvrzené případně skutečnosti, které měly být přiznány. Protože však v období od 1.10.2008 do 30.6.2010 žádné takové skutečnosti ohlašovány nebyly, nemohou být nyní ani prokazovány. Adresát výzvy požádal správce poplatku, aby specifikoval zařízení, ohledně kterých mají být skutečnosti prokazovány a zejména pak, aby upřesnil, které skutečnosti mají být v řízení prokázány. S odkazem na článek 4 odst. 2 vyhlášky č. 17/1998, o místním poplatku, která byla platná a účinná v období od 1.10.1998 do

31.12.1998 požádal adresát o sdělení relevantních skutečností, které jsou citovanou vyhláškou požadovány, zejména tiskopisu, který vydává správce poplatku. Na toto vyjádření reagoval správce vydáním tří platebních výměrů (čl. 4, 5, 6), kterými dne 14.2.2012 vyměřil příjemci rozhodnutí Sázková kancelář, a.s., se sídlem v Uherském Hradišti, Jaktáře čp. 1475, IČ: 26493993, místní poplatek za jiná technická herní zařízení povolená Ministerstvem financí, a to za období od 1.7.2010 do 30.9.2010 (čl. 4), dále za období od 1.1.2011 do 30.3.2011 (čl. 5), a za období od 1.4.2011 do 30.6.2011 (čl. 6). Proti uvedeným platebním výměrům podal žalobce samostatně odvolání, o nichž rozhodl žalovaný žalobami napadenými rozhodnutími poté, kdy žalobci zaslal výzvu k vyjádření dle § 115 odst. 2 daňového řádu s tím, že žalobce vyzývá, aby se ve lhůtě patnácti dnů od doručení výzvy vyjádřil či navrhl provedení dalších důkazů, ke zjištěním vyplývajícím z obsahu daňového spisu. K této výzvě se žalobce vyjádřil podáním ze dne 11.5.2012 (čl. 22).

Jak vyplývá z obsahu správního spisu, nelze prakticky vůbec zjistit průběh řízení vedeného podle zákona o místních poplatcích a subsidiárně pak podle předpisů platných v oblasti daňového práva. V řízení byl aplikován zákon o místních poplatcích, který sám o sobě konkrétní úpravu pro vedení daného řízení neupravuje, nicméně tento zákon v ust. § 13 zakotvuje subsidiární použití zvláštních předpisů pro řízení, přičemž tímto zvláštním předpisem byl do 31.12.2010 zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků a od 1.1.2011 daňový řád, přičemž oba tyto subsidiárně použitelné předpisy měly být v různých fázích daného řízení použitelné a aplikovatelné. Účinky úkonů učiněných do 31.12.2010 podle zákona o správě daní a poplatků zůstaly zachovány s ohledem na ustanovení § 264 odst. 2 daňového řádu, počínaje dnem 1.1.2011 mělo být řízení dokončeno podle daňového řádu, jak vyplývá z ust. § 264 odst. 1 daňového řádu. Podle pravidel zakotvených v obou citovaných zákonech měl žalovaný posoudit jednotlivé žalobcovy úkony a reakce prvostupňového správního orgánu na ně. Jakkoli sám zákon o místních poplatcích obsahuje relativně jednoduchou procesní úpravu, když vychází z toho, že při placení místních poplatků zpravidla nedochází k rozporům mezi poplatníkem a správcem poplatku ohledně toho, zda má být místní poplatek uhrazen a v jaké výši, pak v dané věci, kdy v řízení o místním poplatku od počátku vyvstaly rozpory mezi žalobcem a správcem poplatku, bylo na místě postupovat striktně podle výše uvedených předpisů subsidiární právní úpravy, na níž odkazuje právě ustanovení § 13 zákona o místních poplatcích, jež byl v dané věci aplikován.

Je evidentní, že ve shodě s úpravou platnou pro řízení o místním poplatku v dané věci postupováno nebylo. To bez dalšího dokumentuje samotný fakt, že platební výměry vydané dne 14.12.2012 odůvodňuje správce tím, že poplatník údajně splnil ohlašovací povinnost s výhradou, že neoznámil k místnímu poplatku jiná technická herní zařízení povolená Ministerstvem financí, místní poplatek včas a ve správné výši nezaplatil, ač byl sám povinen vypočítat výši poplatku a splnit poplatkovou povinnost. Má-li být za splnění ohlášení s výhradou považováno sdělení ze dne 23.9.2010, v němž se odkazuje na dříve podanou žádost o spolupráci, pak ve spise jednak žádost o spolupráci ze dne 13.7.2010 založena není, výzvy k prokázání skutečností ze dne 14.7.2011 se týkají zcela jiného období k prokázání skutečností potřebných pro správné stanovení místního poplatku. Na výzvu správce reagoval adresát podáním ze dne 21.7.2011, které bylo ponecháno zcela bez odpovědi a první a jedinou reakcí správce na vyjádření poplatníka bylo vydání platebního výměru na místní poplatek. Z jakých skutečností, podkladů, důkazů či listin vycházel správce poplatku není zřejmé nejen

žalobci, ale ani soudu. Správní spis v tomto ohledu nedává žádnou odpověď, není zjistitelné zda bylo postupováno vůbec při vyměření poplatku dokazováním či jiným náhradním způsobem při rozhodování prvostupňového správce. Samotný obsah citovaných výzev správce se váže ke zcela jinému zpoplatňovanému období, než kterého se týkají jednotlivé platební výměry. Žádná jiná výzva správce daně ohledně prokázání skutečností potřebných pro správné stanovení místního poplatku ve vazbě na daná zpoplatňovaná období obsahem spisu není. Aprobovat postup správních orgánů obou stupňů jako zákonný, je vyloučeno. Ani množstvím případů vyřizovaných u žalovaného, jak je soudu známo z jeho rozhodovací praxe, nelze ospravedlnit procesní postup praktikovaný v dané věci.

Pokud žalobce vytýká žalovanému, že nereagoval na vady řízení před prvostupňovým správcem, a dokonce nereagoval ani na zmatečné označení adresáta, soud přisvědčil i této námitce. Z veřejně dostupných údajů z obchodního rejstříku je zjistitelné, že zapsané údaje o adresátu platebních výměrů byly vymazány 9.2.2010, údaje týkající se žalobce byly zapsány 10.11.2011. Rozhodoval-li prvostupňový správce 14.2.2012, nerefletoval ani tyto základní skutečnosti a žalovaný je zcela ponechal bez povšimnutí. V daném případě se nejedná jen o dílčí nedostatky odůvodnění rozhodnutí žalovaného, které samo trpí nepřezkoumatelností, když žalovaný na základě odvolání žalobce změnil prvostupňová rozhodnutí správce daně, aniž dostatečně vyargumentoval zvolený postup a navíc nevypořádal v úplnosti odvolací námitky žalobce. Nepřezkoumatelnost všech žalobami napadených rozhodnutí je zde založena tím, že jde o rozhodnutí, jehož obsah neumožňuje spolehlivě určit, na základě jakých skutečností a úvah bylo rozhodnuto o konkrétním předmětu řízení, zvláště pak v dané situaci, kdy jsou právě skutkové okolnosti sporné. Ani odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, ani samotný obsah spisu, podrobně popsany výše, neumožňuje soudu zjistit, z jakých důkazů vlastně správní orgány obou stupňů vycházely, jak ustanovily skutkový stav, jaké závěry z něj vyvodily a jak k nim dospěly, aby bylo zaručeno, že konkrétní rozhodnutí o poplatkové povinnosti žalobce nebylo vydáno v důsledku libovůle a způsobem porušujícím práva účastníka zákonem garantovaná, naopak, aby bylo odůvodnění rozhodnutí pro žalobce jako účastníka přesvědčivé. I když žalovaný ve svém vyjádření odkazuje na identifikaci poplatníka a na to, že v průběhu odvolacího řízení ohledně svého označení v platebním výměru ničeho nenamítal a že název i adresa náleželi žalobci ještě v listopadu 2011, povinností odvolacího orgánu při vypořádání odvolacích námitek žalobce žalovaný nedostál. V situaci, kdy je na žalovaném jako odvolacím orgánem, aby vypořádal odvolací námitky žalobce a zaujal k nim stanovisko, nelze akceptovat vyjádření žalovaného až po podání žaloby a absenci argumentace v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Žádné z přezkoumávaných rozhodnutí, jimiž žalovaný rozhodoval o změně platebního výměru prvostupňového správního orgánu, není ani rozdílné stanovení poplatkové povinnosti žalobce řádně odůvodněno. Nebylo v celé šíři reagováno na odvolací námitky žalobce, odvolací orgán se zaměřil pouze na otázku správnosti výpočtu výše poplatku a korigoval výrok platebního výměru s odkazem na dříve vydaná rozhodnutí Ministerstva financí. Jestliže žalovaný v odvolacím řízení změnil částečně výrok platebního výměru, změna nereflektuje konkrétní zpoplatňované období za konkrétní provozované lokální sázkové systémy povolené Ministerstvem financí podle zákona č. 202/1990 Sb. o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění účinném do 31.12.2011.

Krajskému soudu nezbyvá než konstatovat, že žalovaný v odvolacím řízení neodstranil pochybnosti o správnosti vyměření místního poplatku, a že se s odvolacími námitkami žalobce přesvědčivě a dostatečně nevypořádal. Z pohledu uplatněných žalobních námitek, jejichž obsah je popsán výše, je tak soud nucen konstatovat nepřezkoumatelnost žalobou napadených rozhodnutí a zmatečnost řízení, které předcházelo jejich vydání. Krajskému soudu proto nezbylo než napadená rozhodnutí žalovaného z důvodů uvedených v ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a odst. 4 s.ř.s.).

Protože žalobce uspěl s uplatněnými žalobními námitkami, vztahující se k průběhu řízení a způsobu rozhodování, jeho další námitky zdejší soud již nepřezkoumával, neboť z podstaty nepřezkoumatelnosti správního rozhodnutí plyne, že usuzovat na důvodnost či nedůvodnost námitek lze jen ve vztahu k rozhodnutí, které je přezkoumatelné a není zatíženo vadou, která jej činí nepřezkoumatelným (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18.10.2004, č.j. 1 Afs 135/2004-73).

Výrok o náhradě nákladů řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Úspěšnému žalobci soud přiznal náklady řízení spočívající v zaplacených soudních poplatcích za každou podanou žalobu ve výši 3.000,- Kč, celkem 9.000,- Kč, kterou je žalovaný zavázán zaplatit žalobci ve lhůtě do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku. Jiné náklady řízení žalobce v řízení neuplatnil.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 19. června 2013

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v. r.
předsedkyně senátu